

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

Sasveicināšanās Islāmā

Sasveicināšanās ir viena no cilvēka uzvedības galvenajām sastāvdaļām. Visbiežāk tas ir laipns žests, dažādās valodās tas skan dažādi, bet pamatdoma ir viena – satiekoties, cilvēks novēl otram labu un saņem atpakaļ laba vēlējumu. Diemžēl mūsdienās ir zaudēts šo vārdu svarīgums un daudzi aprobežojas ar vispār pieņemtajām frāzēm, kuras neko nenozīmē un nenovēl.

Abdullāh ibn Amr bin Al – Ās stāstīja:

Viens cilvēks jautāja Dieva Sūtnim (miers viņam un Dieva svētība): „Kā vislabāk izpaužas Islāms?” Viņš atbildēja: „[Labākais ir tajā, lai] tu barotu [cilvēkus] un sveicinātu tos, kurus pazīsti un kurus nepazīsti.”

(Bukhārī, Muslim, „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 845)

Umar Al – Barā ibn Āzib stāstīja:

Dieva Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība) lika mums darīt septiņas lietas: apciemot nabadzīgo, apbedīt mirušo, izteikt labu vēlējumu tam, kurš ir nošķaudījies, aizstāvēt nevarīgo, palīdzēt apspiestajam, sveicināt, pieņemt uzaicinājumus un palīdzēt izpildīt solījumu tam, kurš ir solījis.

(Bukhārī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ № 847)

ﷻ Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk. ﷻ

Pareiza sasveicināšanās starp musulmiem

Kurānā ir parādīts kā eņģeļi sveicina musulmus. Eņģeļi ir paši paklausīgākie Dieva kalpi – mums ir jācenšas tiem līdzināties paklausībā un pazemībā.

Visaugstākais Dievs ir teicis:

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ

Vai līdz tevis nāca stāsts par Ibrāhīma cienījamiem viesiem? Kad viņi ienāca pie viņa un sacīja: „Miers [tev]!”, viņš atbildēja: „Miers [arī jums]! [Jūs esat] nepazīstami cilvēki.” [51:24-25]

Dieva Sūtnis (s.a.w.s.) ir teicis:

Kad Visaugstākais Dievs radīja Ādamu (miers viņam), Viņš [viņam] teica: „Ej un sveicini tos”, - domājot ar to dažus eņģeļus – „un paklausies, kā viņi sveicinās tevi, [un no šī brīža tas būs] sasveicināšanās veids tev un taviem pēctečiem”. Viņš teica [tiem]: „Miers Jums!” (As – *Salāmu Aleikum!*), - viņi [kā atbildi viņam] teica: „Miers tev un Allāha žēlastība!” (As *Salāmu Aleikum Va Rahmatu-Llāhi!*), - pievienojot savam sveicienam vārdus „... un Allāha žēlastība!”

(Bukhārī, Muslim, „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ № 846)

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

- Atbildei ir jābūt līdzvērtīgai vai labākai.

Visaugstākais Dievs ir teicis:

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

Un kad jūs sveicina ar sveicienu, sveiciniet ar labāku par to vai atgrieziet to pašu. Patiesi, Allāhs ir katru lietu Saskaistošs. [4:86]

Āiša ir stāstījusi:

Dieva Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība) man reiz teica: „Ak, Āiša! Lūk, Gabriels Tevi sveicina!” – es atbildēju: „Un viņam miers, Dieva Žēlastība un Viņa svētība! (Va Aleikum As Salāmu Va rahmatu-Llāhi Va barakātu-hu!)

(Bukhārī, Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ № 852)

Imran ibn Al Husein stāstīja:

Viens cilvēks atnāca pie Pravieša (miers viņam un Dieva svētība) un teica: „Miers Jums!” (As Salāmu Aleikum!) – viņš atbildēja uz šī cilvēka sveicienu, pēc tam šis cilvēks apsēdās, bet Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Desmit.” Tad atnāca cits cilvēks un teica: „Miers Jums un Dieva žēlastība!” (As Salāmu Aleikum Va Rahmatu-Llāhi) – viņš atbildēja uz šī cilvēka sveicienu, pēc tam šis cilvēks apsēdās, bet Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Divdesmit.” Pēc tam atnāca vēl viens cilvēks un teica: „Miers Jums un Dieva žēlastība un Viņa svētība!” (As Salāmu Aleikum Va Rahmatu-Llāhi Va Barakātu-hu) – viņš atbildēja uz šī cilvēka sveicienu, pēc tam šis cilvēks apsēdās, bet Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Trīsdesmit.”

(At – Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ № 851)

- Sveiciens ir jāizsaka skaidri un saprotami, bet ne pārāk skaļā balsī.

Aļ Mikdada stāstīja:

Parasti mēs atstājām Praviētīm (miers viņam un Dieva svētība) viņa piena devu un kad viņš naktī nāca, tad sveicināja tā, ka tas nepamodināja guļošo, bet bija dzirdams tam, kurš bija nomodā.

(Muslim („САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 854)

- Sveiciena tekstam ir jāpievērš uzmanība

Abū Džurai Aļ Hudžeimī stāstīja:

Es atnācu pie Pravieša (miers viņam un Dieva svētība) un teicu viņam : Miers tev (Aleika Salām), Ak Dieva Sūtni!” uz ko viņš man atbildēja: „Nesaki „Tev miers”, jo ar vārdiem „Tev miers” sveicina mirušos.”

(At - Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 856)

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk.

Sasveicināšanās nozīmīgums

Katram musulmam ir jāatceras, ka sveiciens islāmā nav tikai vārds, tā ir duā. Attiecīgi, katru reizi, kad tiek kāds sveicināts, tad sveicinātājs lūdz Visaugstākajam Dievam mieru un labklājību tam, kuru sveicina. DU`A, kas tiek izteikts citam cilvēkam, ir īpaši svētīts un teicējs tiks atalgots šajā un nākamā dzīvē.

- Pirmais sveicina tas, kurš tiecas būt tuvāks Dievam.

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir atbildējis:

„Ak, Dieva Sūtni, kad satiekas divi cilvēki, kurš no viņiem sveicina otru pirmais? „Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) atbildēja: „Tas, kurš ir tuvāks Visaugstākajam Dievam.”

(At – Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 858)

- Pareizi izteikts sveiciens ļauj nokļūt Paradīzē.

Dieva Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

Jūs neieiesiet Paradīzē, pirms nekļūsiet ticīgi, bet ticīgi jūs nekļūsiet līdz tam mirklim, kamēr nesāksiet mīlēt viens otru. Tāpēc norādu jums uz to, kas novedīs jūs pie savstarpējas mīlestības, ja jūs to darīsiet: Sasveicinieties savā starpā ar mieru!

(Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 848)

Abū Jūsuf Abdullāh ibn Saljam stāstīja:

Es dzirdēju kā Allāha Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Ak ļaudis, sveicinieties, barojiet [citus], uzturiet radniecīgas saites, veiciet rituālo lūgšanu, kad citi cilvēki gulēs, un jūs ieiesiet Paradīzē ar mieru.”

(At – Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 849)

- Nenodariet sev ļaunu – nepalaidiet garām iespēju pasveicināt. DU`A par citu cilvēku tiek īpaši vērtēts.

At-Tufeijl ibn Ubej ibn Ka`b teica, ka no rītiem viņš parasti devās pie Abdullāha ibn Umeira un gāja kopā ar viņu uz tirgu.

At-Tufeijl ibn Ubey ibn Ka`b stāstīja:

Kad mēs no rīta devāmies uz tirgu, Abdullāh sveicināja katru tirgotāju, trūcīgo un vispār katru cilvēku, kuram viņš pagāja garām. Vienreiz es kā parasti atnācu pie Abdullāha ibn Umeira un viņš pasauca mani sev līdzī uz tirgu, bet es viņam teicu: Ko tu gribi darīt tirgū, jo tu pat neapstājies, lai iepirktos un nejautā par precī, nenosauc savu cenu [par savu precī] un nepievienojies pie tiem, kuri tur ir savākušies? Savukārt es piedāvāju palikt sēdēt šeit un parunāties. Viņš man

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

atbildēja: Ak, resnuli, patiesi, mēs ejam no rītiem uz tirgu tikai tādēļ, lai sveicinātu tur katru ko satiekam.

(Mālik „Aḥ – Muvatta” „SAḌY PRABEḌNYX” :№ 850)

Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk. ﷺ

Sasveicināšanās manieres dažādās situācijās

Pravietis Muhammads (miers viņam un Dieva svētība) ir vairakkārt runājis par sasveicināšanās manierēm, tā atgādinādams, ka Visaugstākā Dieva likumiem nav noilguma – tie nenoveco.

- Sveiciens savās vai tuvinieku mājās ir īpaši vērtīgs, jo šī duā būs gan par sevi, gan tuvākiem.

Visaugstākais Dievs ir teicis:

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Uz jums nav grēka tajā, ja ēdīsiet visi kopā, vai atsevišķi. Un kad ienākat [kādās] mājās, sveiciniet sevi ar mieru – ar svētītu un tīru sveicienu no Allāha. Šādi Allāhs izskaidro jums zīmes, lai jūs saprastu. [24:61]

Anas stāstīja:

Reiz Dieva Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība) man teica: „Ak, dēls, kad ieiesi [savā mājā], sveicini savu ģimeni, tā būs svētība gan tev, gan viņiem.

(At – Tirmizī „SAḌY PRABEḌNYX” :№ 861)

- Ieejot svešā mājā, ja cilvēku ir daudz, tad ir ieteicams sveicienu izteikt vairākas reizes, lai nebūtu šaubu, ka visi ir dzirdējuši.

Visaugstākais Dievs ir teicis:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ak, tie, kuri noticējāt! Neieejiet svešās mājās, kuras nav jūsu, kamēr nenoskaidrosiet, vai esat vēlami, un nepasveicināsi to iemītniekus. Tas ir labāk jums, lai jūs pieminētu pamācību. [24:27]

Anas stāstīja:

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

Kad Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica kaut ko cilvēkiem, viņš parasti atkārtoja teikto trīs reizes, lai viņu nepārprastu un kad atnāca pie kāda, tad sveicināja [mājas saimniekus arīdzan] trīs reizes.

(Bukhārī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 853)

- Nedrīkst aizmirst pasveicināt bērnus – mūsu pienākums ir būt tiem par piemēru.

Anas ibn Mālik stāstīja:

Anas ibn Mālik ejot garām bērnu grupīnai uz ielas, pasveicināja tos. „Tā vienmēr rīkojās arī Dieva Sūtnis (miers viņam un Dieva svētība).”

(Bukhārī, Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 862)

- Sveicinot savu bērnu – samīļo un noskūpsti to.

Abū Hureira stāstīja:

Reiz, kad Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) sabučoja Aļ Hasanu ibn Ali, Aļ Akra`a ibn Habasa klātbūtnē, tas Al Akra teica: „Patiesi, man ir desmit dēlu, bet es ne reizi neesmu sabučojis ne vienu no tiem!” Tad Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Neapžēlos to, kurš pats nežēlo citus!”

(Bukhārī, Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 893)

- Ir atļauts skūpstīt roku, tā izrādot augstāko cieņas pakāpi.

Ibn Umar stāstīja:

Un mēs piegājām pie Praviēša (miers viņam un Dieva svētība) un noskūpstījām viņam roku.

(Abū Daūd „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 890)

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

- Satiekot brāli (muslimu) pietiek ar rokas spiedienu.

Anas stāstīja:

Viens cilvēks jautāja: „Ak Dieva Sūtņi, vai mums kādam no mūsu brāļiem vai draugiem ir jākļūst, kad mēs satiekamies?” Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Nē.” Cilvēks jautāja: „Bet apkampt un skūpstīt to?” Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) atbildēja: „Nē.” Cilvēks jautāja: „Bet ar rokas spiedienu?” Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) atbildēja: „Jā!”

(At – Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 888)

Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

„Kad divi muslimi satiekas un spiež viens otram roku, viņu grēki noteikti tiek piedoti viņiem vēl līdz tam, kā viņi izšķiras viens no otra.”

(Abū Daūd „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 887)

Abū Khattab Katada ir teicis:

Reiz es pajautāju Anas: „Vai Dieva Sūtņi (miers viņam un Dieva svētība) līdzgaitnieki deva viens otram rokasspiedienu?” un viņš atbildēja: „Jā!”

(Bukhārī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 885)

- Starp vīriešiem un sievietēm ir atļauts sasveicināties.

Sahil ibn Sa`d stāstīja:

Starp mums bija viena sieviete (*pēc citas versijas*: „viena sirmgalve”), kura ņēma bietes saknes, meta tās katlā un nedaudz mala miežu graudus, bet pēc tam vārīja viru. Kad beidzās piekdienas lūgšana, mēs viņu sveicinājām, bet viņa mums piedāvāja pagatavoto viru.

(Bukhārī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 863)

Umm Hani Fahita bint Abū Tālib stāstīja:

Dienā, kad tika iekarota Mekka, es atnācu pie Praviēša (miers viņam un Dieva svētība) tieši tajā laikā, kad viņš veica pilnu rituālu apmazgāšanos, bet Fātima viņu piesedza ar drēbēm un es viņu sveicināju.

(Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 864)

Asma bint Jazīd stāstīja:

Praviētis (miers viņam un Dieva svētība), gāja mums garām, kad mēs atradāmies starp citām sievietēm un pasveicināja mūs.

(At – Tirmizī, Abū Daūd „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 865)

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

Sveicināšana ar žestu

Bieži ir redzams, kad jauni cilvēki, ienākot telpā, vienkārši pamāj ar roku vai tikai pirkstiem, tā sasveicinoties. Muslimu sabiedrībā šāda, neko nenesoša, sasveicināšanās ir aizliegta.

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

„Ne no mums ir tas, kurš līdzinās ne mums! Nelīdzinieties ne jūdiem, ne kristiešiem. Patiesi, jūdi sveicinās rādot zīmi ar pirkstiem, bet kristieši rāda zīmi ar plaukstu.”

(At - Tirmizī № 5434)

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

„Sveiciens no cilvēka, kurš ir pacēlis pirkstu, ir jūdu darbs!”

(«Сахих аль-джаму'» № 2946)

Savukārt, kas attiecas tieši uz viena pirksta pacelšanu, kas ir atšķirības pazīme kādai noteiktai musulmu grupai, tad tam nav nekāda pamatojuma un tā nevajag rīkoties, jo šis žests simbolizē jūdu sasveicināšanos.

- Ir tikai viena atļauta situācija, kad ir pieļaujama sasveicināšanās, paceļot un pamājot ar roku. Tas ir gadījums, kad muslimi atrodas viens no otra tādā attālumā, ka redz viens otru, bet nedzird. Līdzīgi ir tad, ja starp muslimiem ir caurspīdīgs šķērslis – piemēram stikls. Protams, ja muslims ir kurls vai mēms un atrodas pārāk tālu, lai spētu nolasīt no lūpām vai sasveicināties ar rokasspiedienu, tad arī ir pieļaujams sveiciens ar rokas žestu.

Asma Bint Jazīd ir teikusi:

Vienreiz Pravietis (miers viņam un Dieva svētība), kurš gāja mums garām, kad atradāmies starp citām sievietēm, pasveicināja mūs ar roku”

(“Сахих Абу Даяд” № 4336)

Par šo tēmu savu viedokli ir izteicis Ibn Hadžar:

„Aizliegums sasveicināties ar žestu attiecas uz tiem, kuri ir spējīgi izteikt vārdus „As Salāmu Aleikum”. Kas attiecas uz to, kurš bijis tik aizņemts, ka nespēja šos vārdus pateikt, kā cilvēks, kurš veic *Solā*, atrodas attālumā vai arī ir kurls, tad sasveicināšanās ar žesta palīdzību tiem ir atļauta.”

(“Fath Al-Bārī” 11/83)

☞☞☞ Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk. ☞☞☞

Sasveicināšanās ar neticīgo

Izejot sabiedrībā, ļoti bieži ir situācijas, kad muslims satiekas ar neticīgiem. Mūsdienās reti kad ir sastopams atklāts naidīgums, kā Pravieša (miers viņam un Dieva svētība) laikā un tomēr arī mūsdienās ir jāievēro Pravieša (miers viņam un Dieva svētība) teiktais.

- Ir aizliegts pirmajam sveicināt neticīgos ar vārdiem „Ahlan va sahan” (laipni lūgti) un līdzīgiem vārdiem, kas izrāda cieņu un labvēlību. Tomēr, ja tie skaidri izsaka, Visaugstākajam Allāham tīkamo, „*As Salāmu Aleikum*”, tad ir jāatbild atbilstoši – *Va Aleikum Salām*, jo atbildei ir jābūt līdzvērtīgai.

Dievs ir teicis:

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

Un kad jūs sveicina ar sveicienu, sveiciniet ar labāku par to vai atgrieziet to pašu. Patiesi, Allāhs ir Saskaitošs katru lietu. [4: 86]

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

Nesveiciniet pirmie ne jūdus, ne kristiešus, bet ja satiksiet kādu no viņiem uz ceļa, lieciet tiem iet pa šaurāko ceļa daļu.

(Muslim „*САДЫ ПРАВЕДНЫХ*”:№ 866)

- Situācijās, kad neticīgais ir pasveicinājis neskaidri un nav pārliecības, ka sveiciens ir laba vēlējums, tad ir jāatbild „*Va Aleikum*” (Arī Jums). Tā panākot to, ka sveicējs saņem tādu pašu sveicienu, ar kādu ir vērsies pie jums.

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

Ja jūs sveicina jūdi, tad kāds no viņiem var pateikt: „*As Sammu[1] Aleikum*” (Nāve Jums!), tādēļ atbildiet tiem: „*Va aleikum*” (Arī jums!) (№ 659)

Āiša stāstīja:

Reiz pie Pravieša (miers viņam un Dieva svētība) atnāca jūdi un teica: „*As Sammu Aleika*.” Es sāku tos lādēt, uz ko Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) man pajautāja: „Kas ir ar Tevi?”, savukārt es atbildēju: „Vai tad tu nedzirdēji, ko viņi teica?” uz ko Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) teica: „Bet vai tu nedzirdēji, ka es atbildēju: „*Va Aleikum* (Arī jums)?”

„Ir atļauts musulmam pirmajam izteikt sveicienu, ja tas kalpos par labu mērķim vai arī baidoties, ka situācija nāks par sliktu pašam musulmam, vai arī radniecīgu saišu dēļ.” [Sk. Ibn Kojjims savā darbā *Zād Al-Maād* (2:424)]

- Situācijās, kad sveicināšana ir neizbēgama (piem. ieejot telpā), tad nebūs grēks, ja muslims izvēlēsies neitrālu un neko nenesošu sveiciena tekstu – „sveiki”, „čau” un tml..

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

- Daļa zinātnieku atzīst, ka ir īpaši gadījumi, kad ir atļauts musulmam sasveicināties pirmajam. Tās varētu būt situācijas, kad muslims ir ieradies pie neticīgiem stāstīt par Islāmu un aicināt to pieņemt, vai situācijās, kad strādājošam musulmam vadība ir neticīgie un nesveicināšanās var izraisīt negatīvas sekas, kā arī satiekoties ar ģimeni, vecākiem.
- Situācijās, kad muslims ieiet telpā un tur atrodas dažādu reliģiju pārstāvji, to starpā arī muslimi, tad ir atļauts sveicināt ar vārdiem „*As Salāmu Aleikum*”, tā vēršoties tikai pie musulmiem un sveicinot tikai tos.

Usāma stāstīja:

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) gāja garām cilvēku pulim, starp kuriem bija gan muslimi, gan pagāni, kuri pielūdza elkus, gan jūdi un Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) sveicināja tos.

(*Bukhārī, Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 868*)

- Ir svarīgi sveicināt atnākot un tik pat svarīgi aizejot.

Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) ir teicis:

Kad kāds no jums ieradīsies uz sanākumi, lai sveicina klātesošos un kad viņš gribēs aiziet, lai arī sveicina tos, jo otrais sveiciens nav mazāk obligāts, kā pirmais.

(*At - Tirmizī „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 869*)

Islāmā galvenais dzīves ceļvedis ir Žēlsirdīgā Dieva Sūtījums – Kurāns. Pareizs un musulma cienīgs sveiciens ir labs darbiņš, kas nepaliek Dieva nepamanīts. Šādi mazi darbiņi var būt būtisks atbalsts Tiesas Dienā.

Abū Zarr stāstīja:

Reiz Pravietis (miers viņam un Dieva svētība) man teica: „Nekādā gadījumā nenoniecini neko labu, pat to, ka Tev ir jāsatiek savs brālis ar laipnu sejas izteiksmi.”

(*Muslim „САДЫ ПРАВЕДНЫХ”:№ 892*)

Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk. ۞۞۞

Visžēlīgākā, Žēlojošā Dieva vārdā

Informācijas avoti:

1. Saīsinātā Sohīh Al-Bukhārī versija
2. Taisnīgo dārzi (Rijād As-Sōlihīn)
3. Kurāna zīmju Elmīra Kulieva un Salmāna Petrova tulkojumi

☞☞☞ Un Visžēlīgais, Žēlojošais Dievs zina labāk. ☞☞☞

[1] Aiša stāstīja:

Reiz dzirdot kā Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) teica: "Patiesi, melnā ķimene ir līdzeklis pret jebkuru slimību, izņemot „samm”, es pajautāju: „Kas ir „samm”? Uz ko Praviētis (miers viņam un Dieva svētība) atbildēja: „Nāve.”
(№ 1873 (5687))

Pētījumu sagatavojusi: Ilze Leila Strūberga